

Дордѣ ма майка нагълчи, аз опоснах на пес-о мѫдетѣ.
Дордѣ мѫдритѣ мѫдруваха, по-лудитѣ град прѣвзеха.
Дордѣ не видіж с'очитѣ си, не вѣрвам.

Дордѣ не сѫ викижли на едно куче: хѫ бре.

Дордѣ са не съдере, не го кърпят.

Дордѣ са питомнитѣ наканятѣ, лудитѣ са наиграят.

Дордѣ са мѫдра намѫдри, луда си са наскача.

Дордѣ цъвти цвѣтъето, сѣки го кѫса.

Дори вѣтър не повѣе, листътъ не трепва.

Дори дойде на богати-о кеф-о, на сиромаха душата излѣзва.

Дори гюл-а мерише, сѣки бендише.

Дори не се помжчи, не може се попжчи.

Дори не помръднеш (подскочиш), чорба не ъдваш.

Дор' да плюїж, ти да дойдеш.

Дор' е мома при майка, от агне е по кротка; га са с'мѫжко смерише, аршин язик показва.

Дор' издума и издѣхнѫ.

Дор' не бѫде на нѣкого зло, на другого добро не може да бѫде.

Дор' не видиш 40 орѣха, не си вѣрляй тоягата.

Дор' не заболи сърдцето, не заплаква окото.

Дор' не има огън, не се дига дим.

Дор' не кажеш докат, не печелиш докато.

Дор' са булка навлѣче и свадбата повлѣче.

Дор' са мѫдри подзрѣха, лудитѣ са наживѣха.

Дор' са не надимиш, не можеш са огрѣя.

Дор' сми живи да работим, като умрем ще лежим.

До сега бих вол испросил.

До сега щѣх да испрося кон и вол.

До сега са е наѣл и той който си изгубил воловетѣ.

До срѣд зима ни глад, ни студ има.

До сто години от насть ни косьм ще има.

Доста сми ъли, ъли и пили, тлъсти агнета, червено вино. — От пѣсен.

Доста си дрѣнkal като воденица.

Доста си са хвалил.